

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/138/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415206607
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4415206607.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: F. K. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. - H. N., V. XX, proti žalovanej: J. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. - H. N., V. 97, zastúpená JUDr. Ema Zacharová, advokát, s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, IČO: 47 237 023, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 9. januára 2017 č. k. 17C/219/2015-127 takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh žalobcu na oslobodenie od súdnych poplatkov **z a m i e t a**.

Uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP a uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 02. 04. 2015 domáhal o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vedenej na Okresnom úrade Nové Zámky, katastrálny odbor na LV č. XXXX, Katastrálne územie H. N., obec I. ako parc. reg. „C“, parc. č. 132/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 49 m² v podiele 100/120 k celku. Žalobca podaním z 21. 03. 2016 pred otvorením pojednávania zobral žalobu v celom rozsahu späť v dôsledku zmien vo vlastníckych právach k nehnuteľnostiam a žiadal súd o zastavenie konania, v dôsledku čoho súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 OSP uznesením zo dňa 24. 03. 2016 pod sp. zn. 17C/219/2015-90 a o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 odsek 1 písm. c) OSP účinného do 30. 06. 2016 a žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania. Voči výroku o trovách konania vyššie uvedeného rozhodnutia podala žalovaná včas odvolanie, v ktorom dôvodila, že na základe doručeného uznesenia Okresného súdu Nové Zámky z 28. 08. 2015, ktorým bola vyzvaná na vyjadrenie sa k podanej žalobe, splnomocnila právnu zástupkyňu na zastupovanie v konaní, ktorá vykonala nasledovné úkony, a to dňa 25. 01. 2016 - prevzatie veci, 26. 01. 2016 - písomné podanie na súd so žiadosťou o zabezpečenie dôkazov, 22. 02. 2016 - štúdium súdneho spisu a 24. 02. 2016 - písomné vyjadrenie k návrhu. Žalovaná žalobcu nepoverila na vyjadrenie vo svojom mene k trovám konania, pričom žalovanej vznikli na základe právneho zastúpenia trovy konania, ktoré si uplatnila. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že trovy konania si neuplatnil v presvedčení, že žaloba bola podaná dôvodne a žalobu zobral späť z dôvodu, že v tom čase mala byť reálna možnosť mimosúdneho doriešenia veci. Uviedol, že zastavenie konania nezavinil a že napriek tomu, že predmet konania má relatívne nízku hodnotu, časová, ale i finančná náročnosť vedenia sporu s prihliadnutím na zdravotný stav žalobcu by bola značne nákladná, sa rozhodol pre späťvzatie inak dôvodne podanej žaloby. Krajský súd v Nitre uznesením pod sp. zn. 9Co/306/2016-107 zo dňa 19. 05. 2016 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o trovách konania a vec

mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že prvoinštančný súd napadnuté rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a neuviedol, ako sa pri trovách konania vypořiadal s ustanovením § 146 ods. 2 OSP (v súčasnosti v zmysle Civilného sporového poriadku § 256 odsek 1 CSP), neodôvodnil, kto zastavenie konania zavinił. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie (pôvodne § 146 odsek 2 a § 147 OSP) bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zaviniła, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím tomu, kto ich vznik zavinił. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval zásadu zodpovednosti za zavinenie a rozhodol v zmysle § 256 odsek 1 CSP, odôvodňujúc svoje rozhodnutie tým, že zastavenie konania zavinił žalobca a to späťvzatím žaloby dňa 21. 03. 2016, keď vo svojom späťvzati nepoukázal na skutočnosti preukazujúce, že by došlo k späťvzatiu žaloby z dôvodu, že by žalovaný svojím správaním dal príčinu na späťvzatie žaloby a ani z podania a vyjadrenia právnej zástupkyne žalovanej súd nemal preukázané, že by mohlo dôjsť k mimosúdnej dohode, na ktorú vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobca poukazoval. Žalobca vo svojom späťvzati žaloby len uviedol, že v priebehu doby od 02. 04. 2015 do 21. 03. 2016 došlo k zásadným zmenám vo vlastníckych právach a tým k neaktuálnej žalobe a jej petitu. Zo spisu Okresného súdu mal súd za preukázané, že žalovaná bola na základe splnomocnenia zo dňa 25. 01. 2016 zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Ema Zacharová, advokát, s. r. o. a v danej veci právna zástupkyňa žalovanej vykonala nasledovné úkony - písomné podanie na súd so žiadosťou o zabezpečenie dôkazov zo dňa 26. 01. 2016, štúdiom súdneho spisu dňa 22. 02. 2016, písomné vyjadrenie k žalobe dňa 24. 02. 2016 a podanie odvolania voči uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 17C/219/2015-90 zo dňa 24. 03. 2016. Žalovaná žiadnym spôsobom nezaviniła zastavenie konania, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v časti týkajúcej sa trov konania odvolanie žalobca, odôvodniac ho tým, že má za to, že žaloba bola podaná dôvodne a žalobu vzal späť ešte pred prvým pojednávaním z dôvodu snahy o mimosúdne vyriešenie veci a jeho zlého zdravotného stavu, ako aj nepriaznivej finančnej situácie. Skutočnosť, že žaloba bola podaná dôvodne potvrdzuje aj podanie žaloby žalovanou proti nemu, preto sa domnieva, že žalovaná nevynaložila trovy konania zbytočne. K trovám konania žalovanej uviedol, že za štúdiom súdneho spisu a vyhotovenie fotokópií dôkazov nemožno priznať náhradu trov a písomné podanie na súd so žiadosťou o zabezpečenie dôkazov nemožno považovať za úkon právnej služby, nakoľko právna zástupkyňa žalovanej sa vyjadrila písomne k žalobe dňa 24. 02. 2016, pričom mohla tieto dve písomné podania spojiť do jedného. Preto považuje trovy právneho zastúpenia žalovanej za neúčelne vynaložené a nedôvodné. Rovnako za podanie odvolania žalovanou voči trovám konania nemožno priznať nárok na konanie v plnej výške, nakoľko sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej. Žalovaná do rozhodnutia súdu o trovách konania si žiadne trovy konania nevyčísliła. Poukázal na splnenie predpokladov pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, pretože tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, pre ktoré môže súd rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Súd by mal prihliadnuť tiež na dôkazy, ktoré súdu zaslal, pričom súd sa s týmito dôkazmi nezaoberal, neprihliadol na skutočnosti z nich vyplývajúce. Má za to, že majetková sféra žalovanej by nepriznaním náhrady trov konania nebola nijakým spôsobom dotknutá. Žalovaná má tiež svoj podiel na vzniku sporu. Pokiaľ by súd mal za to, že mu má byť uložená povinnosť náhrady trov konania, súd by mal zároveň využiť moderačné právo a určiť podiel, aký by mal z trov konania nahradiť. Uloženie povinnosti nahradiť trovy konania v plnom rozsahu je pre neho neprimerane tvrdé. Účelom tohto zákonného ustanovenia by malo byť dosiahnutie spravodlivosti pre účastníkov konania. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a rozhodnúť, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania alebo rozhodnutie s prihliadnutím na moderačné oprávnenie súdu zmeniť.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že popiera to, že by žaloba bola podaná dôvodne. Konanie, na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje, je konaním o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretie kúpnej zmluvy, pričom predmetom tejto kúpnej zmluvy sú iné pozemky. Nie je preto zrejmé, prečo sa žalobca domnieva, že podanie žaloby jej osobou potvrdzuje, že jeho žaloba bola podaná dôvodne. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne použil zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrenú v platnej zákonnej úprave v § 256 ods. 1 CSP. Zastavenie konania jednoznačne zavinił žalobca. Z platnej zákonnej úpravy žiadnym spôsobom nevyplýva povinnosť žalovanej vyčísliť trovy konania. Súd pri určení výšky trov konania vychádza zo súdneho spisu. K použitiu ustanovenia § 257

CSP uviedla, že je jej ľúto, že žalobca a jeho manželka majú zdravotné problémy, to ho však neoprávňuje na podávanie bezdôvodných žalôb. Nie je pravdou, že jej majetková sféra by nepriznaním náhrady trov konania nebola dotknutá a popiera, že má nejaký podiel na vzniku sporu. V konaní je zastúpená advokátkou a konaním jej vznikli trovy na právne zastúpenie, ktorých náhrada jej prináleží. Nepriznaním tohto nároku by boli porušené jej práva a bola by porušená aj zásada rovnosti strán sporu. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a aby jej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

4. V priebehu odvolacieho konania podal žalobca žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, v ktorom uviedol, že v mesiaci február 2016 im začali vykonávať exekúcie. Pred týmto dátumom mali i ďalšie finančné záväzky z bankových a nebankových subjektov a do úvahy pripadajú aj pravidelné splátky za energiu a živobytie a ďalšie životne dôležité náklady. V ďalšom období nie sú schopní finančne pokrývať všetky ich výdavky. Súdne poplatky za vzniknutý spor rozdelenia a vysporiadania spoločného vlastníctva vedených pod sp. zn. 17C/219/2015 a 13C/312/2016 nemajú z čoho platiť, a preto žiada súd o plné odpustenie od súdnych poplatkov z dôvodov ich finančnej tiesne.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. V prejednávanej veci sa žalobca žalobou doručenou súdu prvej inštancie 02. 04. 2015 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že žalobca je spoluvlastníkom pozemku časti domu a na parc. č. 132/1 v k. ú. H. N. v podiele 80/120. Ako žalované označil J. H. a G. E.. Pri výsluchu na súde prvej inštancie dňa 28. 05. 2015 žalobca zobral voči žalovanej v 2. rade žalobu späť a žiadal, aby voči nej súd konanie zastavil. Uznesením zo dňa 28. 05. 2015 č. k. 17C/219/2015-39 súd konanie voči žalovanej v 2. rade zastavil. Žalobca následne podaním zo dňa 21. 03. 2016 vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil. Uznesením zo dňa 24. 03. 2016 č. k. 17C/219/2015-90 súd konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 57,50 eura cestou Slovenskej pošty, a. s. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 19. mája 2016 č. k. 9Co/306/2016-107 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne rozhodol o trovách konania súd prvej inštancie napadnutým uznesením.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Civilný sporový poriadok zavádza novú definíciu trov konania, pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania do jeho skončenia. Nová právna úprava druhy trov konania nevymedzuje ani príkladným výpočtom, ako to bolo v ustanovení § 137 OSP. Trovami konania spravidla sú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní.

Výdavky, ktoré strana nepreukázala a neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP. Zjednodušene povedané, ak má strana záujem, aby sa napríklad jej náklady na cestovné považovali za trovy tohto konania, musí výšku cestovného zdokladovať a zároveň zdôvodniť, kedy a z akého dôvodu tieto výdavky vynaložila. Požiadavka účelnosti vynaložených výdavkov ostáva aj v novej právnej úprave zakotvená. Podľa doterajšej právnej úpravy v § 142 OSP súd prisudzoval v rámci náhrady trov konania len trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, v novej právnej úprave je požiadavka účelnosti jedným zo základných predpokladov toho, aby sa vynaložené výdavky mohli považovať za trovy konania. Aby mohli byť vynaložené výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania; ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo procesná obrana proti takémuto nároku (nález Ústavného súdu SR z 31. júla 2008 sp. zn. IV. ÚS 147/08). Každú jednu zložku výdavkov, teda aj každý úkon právnej služby, ak je strana (či iný subjekt) zastúpená advokátom, musí súd posudzovať samostatne. Dôležitou je tiež požiadavka, aby výdavky, ktoré majú byť považované za trovy konania, boli aj skutočne vynaložené v konaní, teda nemôže ísť napríklad len o pohľadávku štátu na zaplatenie súdneho poplatku; vyrubený súdny poplatok na to, aby mohol byť považovaný za trovy konania, musí byť aj zaplatený. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia predpokladov pre posudzovanie výdavkov ako trov konania leží na strane sporu.

13. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Pokiaľ jedna procesná strana zavíni, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritorne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

14. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej strane nahradiť trovy konania úspešnej strane. Môže tak urobiť podľa § 257 CSP a rozhodnúť tak, že žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov konania. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na tú stranu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať preto z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a rozhodnutie musí byť aj náležite odôvodnené.

15. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

16. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení správne vychádzal z procesnej zodpovednosti za zavinenie a správne aj dospel k záveru, že v danej veci zastavenie konania z dôvodu späťvzatia žaloby zaviniť žalobca, ktorý by mal z tohto dôvodu podľa § 256 ods. 1 CSP uhradiť žalovanej trovy konania. Súd prvej inštancie sa však ďalej už nezaoberal tým, či v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie trov konania žalovanej. Odvolací súd, posudzujúc žalobcom uvádzané dôvody v odvolaní, zohľadniac jeho zdravotný stav a jeho finančnú situáciu, keď príjem žalobcu podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa v spise je 356 eur mesačne a žalobca uviedol, že je 440 eur mesačne, pričom sú voči nemu vedené viaceré exekúcie a jeho výdaje prekračujú príjem, dospel k záveru, že vychádzajúc z ustanovenia § 257 CSP a zohľadniac zdravotný stav a finančnú situáciu žalobcu je potrebné nepriznať žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, v ktorom sa vyporiada s námietkami žalobcu ohľadne účelnosti trov konania žalovanej (§ 262 ods. 2 CSP).

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP, a keďže v odvolacom konaní mali obe strany čiastočný úspech, odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Podľa § 254 ods. 1 CSP súd na návrh prizná oslobodenie od súdneho poplatku, ak to odôvodňujú pomery strany.

19. Keďže žalobca podal v priebehu odvolacieho konania aj návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov, odvolací súd sa zaoberal aj týmto návrhom. Po späťvzatí žaloby žalobcom súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi a po výzve súdu na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie 5 eur žalobca tento súdny poplatok zaplatil. Iná poplatková povinnosť mu nevznikla, preto považoval odvolací súd jeho návrh za nedôvodný, a preto ho zamietol. Majetkové pomery žalobcu boli zohľadnené pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).